

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 4/2015
12.03.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Љубице Милутиновић, чланова већа, са саветником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ. бр.6/15 од 20.01.2015. године, против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Прешеву Пр. бр.1306/14-3 од 09.11.2014. године и пресуде Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу II-207 Прж. бр. 22384/2014 од 17.11.2014. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа одржаној дана 12.03.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА, УКИДАЈУ СЕ** пресуда Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу II-207 Прж. бр. 22384/2014 од 17.11.2014. године и пресуда Прекршајног суда у Прешеву Пр. бр.1306/14-3 од 09.11.2014. године и предмет враћа Прекршајном суду у Прешеву на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу II-207 Прж. бр. 22384/2014 од 17.11.2014. године, поводом жалбе браниоца окривљеног П.Т. из села Д., Р.М., по службеној дужности укинута је пресуда Прекршајног суда у Прешеву Пр. бр.1306/14-3 од 09.11.2014. године, у делу изречене заштитне мере одузимања превозног средстава теретног моторног возила марке ..., рег. бр. ... и предмет враћен на поновни поступак и одлучивање, док је у осталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена, као неоснована, а првостепена пресуда потврђена. Првостепеном пресудом- пресудом Прекршајног суда у Прешеву Пр. бр.1306/14-3 од 09.11.2014. године окривљени П.Т. из села Д. бр ..., Р.М., оглашен је кривим за прекршај из члана 292. став 1. тачка 3. Царинског закона ("Службени гласник РС", бр. 18/10 и 111/12) и кажњен новчаном казном у износу од 100.000,00 динара, са обавезом плаћања трошкова прекршајног поступка у износу од 1.000,00 динара, при чему је окривљеном изречена и заштита мера трајног одузимања предмета извршења прекршаја - 111.520 комада електромотора од 37,5 W, а сходно одредби члана 298. Царинског закона и заштитна мера одузимања превозног средства које се користило за превоз робе која је предмет прекршаја из члана 292. став 1. тачка 3. Царинског закона и то: један камион марке ... боје, ... године, број шасије ..., једна полуприколица "... боје, ... године, број шасије ...

једна саобраћајна дозвола камиона ..., једна саобраћајна дозвола полуприколице бр. ..., један кључ за стартовање мотора, сходно члану 299. Царинског закона, јер вредност поменуте робе прелази 1/3 вредности превозног средства, а које ће се продати Царинарници Ниш, по правноснажности пресуде.

Против побијаних пресуда Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 1. тачка 14. и става 2. тачке 3. и 4, у вези члана 256. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", број 65/13) и повреде материјалног права у смислу члана 265. став 1. тачка 1. у вези члана 16. истог Закона. Наводи да из изреке првостепене пресуде произилази да је окривљени на граничном прелазу Прешево на излазу из Републике Србије покушао да изнесе непријављену робу, на који начин је учинио прекршај из члана 292. став 1. тачка 3. Царинског закона, док је одредбом члана 292. став 1. тачка 3. Царинског закона прописано кажњавање лица које не пријави робу коју уноси преко граничног прелаза у царинско подручје Републике Србије, због чега је очигледно да је окривљени наведеним пресудама првостепеног и другостепеног суда правноснажно оглашен одговорним за прекршај, који нема битне елементе прекршаја из члана 292. став 1. тачка 3. Царинског закона. Указује да првостепени прекршајни суд није дао ни разлоге о одлучним чињеницама због чега сматра да постоји прекршајна одговорност окривљеног за прекршај који му се ставља на терет, односно дати разлози су нејасни, јер првостепени суд одлуку заснива на закључку да је окривљени на излазу из Републике Србије покушао да изнесе непријављену робу, те да је на тај начин учинио прекршај из члана 292. став 1. тачка 3. Царинског закона. Другостепени прекршајни суд у разлозима своје пресуде наводи да је, према стању у списима предмета, окривљени оглашен кривим због тога што је наведеног дана и времена на граничном прелазу Прешево покушао да унесе непријављену робу у царинско подручје, што је супротно члану 63. Царинског закона, на који упућује прекршај из члана 292. став 1. тачка 3. истог Закона, па сматра да је на овај начин другостепени прекршајни суд учинио битну повреду одредабе члана 264. став 2. тачка 3. Закона о прекршајима, с обзиром да о одлучним чињеницама постоји знатна противреченост између онога што се у разлозима одлуке наводи и самих исправа, односно списа предмета. Поред тога, наводи да је првостепеном пресудом окривљеном изречена и заштитна мера одузимања робе која је предмет прекршаја, а која није власништво окривљеног већ фирме "V.E." из С., Р.М., при чему тој фирми није у првостепеном поступку омогућено да се изјасни на околности поднетог захтева за покретање прекршајног поступка, нити јој је, као власнику робе, првостепена пресуда достављена у смислу члана 256. став 2. Закона о прекршајима, којим је прописано да се пресуда доставља и лицу чији је предмет прекршаја одузет том пресудом. Такође наводи и да је овој фирми, као власнику робе, онемогућено право на жалбу против наведене првостепене одлуке, па су и првостепени и другостепени прекршајни суд повредили право одбране у смислу члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима. Истиче да, како је одредбом члана 16. Закона о прекршајима прописано да ће се за прекршај учинилац казнити само ако је то посебно прописано, а Царинским законом није сакционисан покушај извршења прекршаја из члана 292. став 1. тачка 3. Царинског закона, то радња прекршаја који се, у конкретном случају, окривљеном ставља на терет није прекршај из члана 292. став

1. тачка 3. Царинског закона. Због тога указује да је наведеним пресудама повређено и материјално право у смислу одредбе члана 265. став 1. тачка 1. у вези члана 16. Закона о прекршајима, на коју повреду је, у смислу одредбе члана 272. став 1. тачка 2. истог Закона, био дужан по службеној дужности да води рачуна другостепени прекршајни суд, с обзиром да је наведеном првостепеном пресудом повређено право на штету окривљеног. Предлаже да Врховни касациони суд захтев уважи и укине пресуду Прекршајног суда у Прешеви Пр. бр.1306/14-3 од 09.11.2014. године и пресуду Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу II-207 Прж. бр. 22384/2014 од 17.11.2014. године и списе предмета врати првостепеном прекршајном суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијане пресуде у смислу члана 287. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС", број 65/13), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Републички јавни тужилац основано захтевом за заштиту законитости указује да су правноснажна пресуда Прекршајног суда у Прешеви Пр. бр.1306/14-3 од 09.11.2014. године и пресуда Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу II-207 Прж. бр. 22384/2014 од 17.11.2014. године донете уз битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 1. тачка 14. и става 2. тачка 3. и 4. у вези члана 256. Закона о прекршајима и уз повреду материјалног права у смислу члана 265. став 1. тачка 1. у вези члана 16. истог Закона. Ово јер из изреке првостепене пресуде произилази да је окривљени на граничном прелазу Прешево на излазу из Републике Србије покушао да изнесе непријављену робу, због чега је оглашен одговорним и кажњен за прекршај из члана 292. став 1. тачка 3. Царинског закона, иако је одредбом члана 292. став 1. тачка 3. Царинског закона прописано кажњавање лица које не пријави робу коју уноси преко граничног прелаза у царинско подручје Републике Србије. Због тога, по оцени Врховног касационог суда, а на шта се и у захтеву основано указује, наведена описана радња окривљеног нема битне елементе прекршаја из члана 292. став 1. тачка 3. Царинског закона, за који је окривљени наведеном правноснажном пресудом првостепеног прекршајног суда кажњен. При томе је ту пресуду другостепени суд потврдио у делу изречене казне за учињени прекршај, због чега су, по налажењу овог суда, и првостепени и другостепени прекршајни суд учинили битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 1. тачка 14. и става 2. тачка 3. и 4. Закона о прекршајима, као и повреду материјалног права у смислу члана 265. став 1. тачка 1. у вези члана 16. истог Закона. Такође, првостепени прекршајни суд закључује да је окривљени на излазу из Републике Србије покушао да изнесе непријављену робу, а другостепени суд у разложима своје пресуде наводи да је, према стању у списима предмета, окривљени оглашен кривим због тога што је наведеног дана и времена на граничном прелазу Прешево покушао да унесе непријављену робу у царинско подручје, па су, по налажењу Врховног касационог суда, и због тога првостепена

и другостепена пресуда донете уз битне повреде одредаба члана 264. став 1. тачка 14. и става 2. тач. 3. и 4. Закона о прекршајима, јер су разлози пресуда неразумљиви и противуречни. Основано се у захтеву наводи да је у прекршајном поступку повређена и одредба члана члана 256. став 2. Закона о прекршајима према којој се пресуда, између осталог, доставља и лицу чији је предмет одузет пресудом, као и одредба члана члана 264. став 2. тачка 4. Закона о прекршајима, јер власнику предметне робе није омогућено да се упозна са првостепеном одлуком, као и да се користи правом на жалбу. Наведено, и ако је другостепеном пресудом укинута пресуда првостепеног прекршајног суда и предмет враћен на поновни поступак и одлучивање, у делу изречене заштитне мере одузимања превозног средстава, које је власништво Фирме "V.e." са седиштем у С., уз образложење да у конкретном случају нису испуњена оба кумулативна услова из одредбе члана 299. Царинског закона, пошто власник превозног средства није саслушан. Наиме, у том делу првостепена пресуда је укинута из разлога што је другостепени суд нашао да је првостепени суд повредио материјално прекршајно право, с обзиром да је погрешно примењена одредба члана 299. Закона о прекршајима, према којој ће се превозно средство које се користи за превоз робе која је предмет прекршаја из члана 292. овог закона, одузети, ако су кумулативно испуњени следећи услови: да вредност поменуто робе прелази 1/3 вредности превозног средства и да је власник тог превозног средства знао или могао знати да ће се оно користити за превоз робе која је предмет извршења прекршаја.

По оцени Врховног касационог суда, основано се у захтеву наводи да је побијаним пресудама повређено и материјално право у смислу одредбе члана 265. став 1. тачка 1. у вези члана 16. Закона о прекршајима, на коју повреду је, у смислу одредбе члана 272. став 1. тачка 2. истог закона, био дужан да, по службеној дужности, води рачуна другостепени прекршајни суд. Ово јер радња прекршаја, који се окривљеном ставља на терет захтевом за покретање прекршајног поступка - изношење из Републике Србије непријављене робе, а које дело је окривљени учинио у покушају, није прекршај из члана 292. став 1. тачка 3. Царинског закона, имајући у виду одредбу члана 16. Закона о прекршајима према којој ће се за прекршај учинилац казнити само ако је то посебно прописано, као и чињеницу да Царинским законом није санкционисан покушај извршења прекршаја из члана 292. став 1. тачка 3. тог Закона.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је нашао да је поднети захтев основан, па је на основу одредбе члана 287. став 4. Закона о прекршајима одлучио као у изреци пресуде, с тим што је у поновном поступку првостепени прекршајни суд дужан да поступи по одредби члана 290. овог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Дана 12.03.2015. године, Прзз 4/2015

Записничар
Весна Карановић, с.р.

Председник већа – судија
Олга Ђуричић, с.р.